

27 august - 2 septembrie

Isus câștiga încrederea oamenilor

Textul de memorat: „*Se răspândea tot mai mult vestea despre El, și oamenii se strâneau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.*” (Luca 5:15)

O biserică adventistă de ziua a șaptea s-a ocupat mulți ani de asigurarea micului dejun, cinci zile pe săptămână, pentru o școală primară de stat. Țara în care-și desfășura activitatea era foarte secularizată, dar exista o lege care prevedea ca fiecare școală de stat să primească fonduri pentru a avea un capelan, iar școala aceasta și cetățenii au solicitat un capelan de la această biserică adventistă (se întâmplă rar să fie solicitat de la o singură biserică). Capelanul are grijă de nevoile fizice, emoționale și spirituale ale elevilor și chiar ale părinților și ale altor aparținători. Oportunitățile sunt extraordinare.

– Sunt încântat de colaborarea deosebită pe care o avem cu biserica dumneavoastră, i-a mărturisit directorul școlii pastorului bisericii, în timpul unei vizite, și ne-am dori ca și alte biserici să se implice la fel de mult.

La plecarea din școală, coordonatorul Departamentului de relații publice al școlii i-a mulțumit pastorului pentru activitatea bisericii și la întrebat dacă putea veni la biserică într-o sâmbătă.

Studiul din această săptămână are ca temă câștigarea încrederii oamenilor cărora dorim să le slujim și pe care dorim să-i apropiem de Hristos.

Duminică, 28 august - Cum se câștigă încrederea?

După ce arăta că le dorește binele, manifesta compasiune și îngrijea de nevoile lor, Isus „le câștiga încrederea”. „Încredere” are sensul de sentiment de siguranță față de buna-credință a cuiva, El derivă din cuvântul „a crede” și este înrudit cu termenul „credință”. În Biblie, sunt folosite mai multe cuvinte pentru a transmite sensul termenului „credință”.

În ebraică, rădăcina primară a cuvântului „credință” este *amn*, de unde avem termenul „amin”. Sensul de bază implică statornicie, continuitate, fidelitate. Ne transmite ideea de lucru solid, ferm, demn de crezare. Este tradus în mod frecvent cu „a crede”, în contextul credinței mântuitoare în Dumnezeu, iar în altă formă înseamnă „adevăr”. În contextul exemplului lui Hristos de câștigare a încrederii oamenilor, implicația este aceea de încredere insuflată de dedicarea Sa necondiționată și fermă, pe care a demonstrat-o în relațiile Sale cu oamenii, prin manifestarea compasiunii și prin modul în care îi ajuta.

1. Citește următoarele texte, care conțin un cuvânt derivat din rădăcina *amn*: Geneza 15:6; Numeri 14:11; Isaia 7:9; Habacuc 2:4. Ce sens are acesta în fiecare din ele și cum transmite ideea de încredere?

În greaca Noului Testament, cuvântul de bază utilizat pentru a reda ebraicul *amn* (credință, convingere) este *pistis*, care implică, de asemenea, încredere, convingere, certitudine absolută, fidelitate și siguranță.

Este important să observăm, în învățăturile Scripturii, că încrederea poate fi orientată greșit – către sine sau către persoane care pot dezamăgi (Vezi Mica 7:5 și Psalmii 118:9). Însă încrederea în Dumnezeu nu este niciodată însoțită de dezamăgire. Ca urmași ai lui Isus, suntem chemați să imităm modelul Său de a interacționa cu oamenii, de a manifesta compasiune și de a le împlini nevoile. În toate acestea însă, noi trebuie să le îndreptăm privirea spre Mântuitorul și să-i îndemnăm să își pună încrederea în El.

Dacă te-ar întreba cineva: „Cum se manifestă adevărata încredere în Dumnezeu?”, ce răspuns ai da și de ce? Pregătește-te să-ți prezinți răspunsul în cadrul grupei Școlii de Sabat.

Luni, 29 august – Prudență în ce privește încrederea oamenilor

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea dintr-o țară africană cunoaște o creștere rapidă. Care este secretul? Conducătorii bisericii o corelează cu slujirea altruistă și necondiționată a membrilor bisericii pentru diferitele categorii de oameni din țara lor. Încrederea de care se bucură Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a ajuns în atenția președintelui țării. El a participat la o acțiune de angajare a Centrului Adventist de Servicii Sociale și le-a mulțumit personal membrilor pentru eforturile lor.

Ca reprezentanți ai lui Hristos, avem nevoie de prudență, de înțelepciune. Da, ni se cere să câștigăm încrederea oamenilor la fel ca Isus. Dar să nu uităm să redirectionăm spre Isus încrederea pe care ei și-o leagă de noi. Noi nu suntem altceva decât niște instrumente. Ei văd în noi ceva din Hristos – sacrificiul de sine, dragostea, preocuparea, renunțarea la sine pentru binele altora – și sunt atrași de noi. Dacă ne privesc însă mai îndeaproape, nu le place ce văd, fiindcă toți suntem păcătoși. De aceea, este necesar să le îndreptăm privirea spre Isus, singurul în care pot avea încredere deplină. Mai devreme sau mai târziu, noi îi dezamăgim.

2. Citește 1 Corinteni 3:1-9; 5:1. Ce probleme ale bisericii combate Pavel aici? Cum era mărturia dată de această biserică pentru oamenii care îi călcau pragul și care observau aceste lucruri nepotrivite?

Sigur că nu trebuie să așteptăm să ajungem la desăvârșire ca să ne îngrijim de nevoile altora. Însă trebuie să ne străduim să fim niște oameni pe care alții să poată conta și în care să poată avea încredere. Și vom fi astfel doar, în măsura în care vom avea grijă de semenii noștri cu aceeași consecvență și ardoare ca Isus. Multe disensiuni din biserică ar dispărea, dacă prioritatea noastră ar fi aceea de a ne ocupa de nevoile celor din jur și de a manifesta față de ei iubirea lui Hristos.

Dacă niște vizitatori ar începe să frecventeze biserica ta, ce lucruri ar vedea la voi și ce fel de mărturie le-ați da?

Marti, 30 august – Capitalul social

3. Citește Proverbele 22:1. Ce legătură are reputația cu mărturia și cu misiunea bisericii în societate?

Ce se înțelege prin capital social? Dacă investești într-un cont bancar, valoarea lui crește. Capitalul social se referă la un lucru tot atât de prețios ca banii dintr-un cont bancar: relațiile pozitive și productive dintre oameni. Când luăm legătura cu conducătorii locali, când le punem întrebări despre nevoile cetățenilor, când le cerem sfat despre cum să împlinim aceste nevoi și apoi trecem la acțiune, noi construim relația cu ei. Acesta este capitalul social. Prin fiecare experiență pozitivă comună, investim în relația cu ei. Capitalul nostru social va continua să crească și vom avea o valoare tot mai mare în ochii lor.

Manualul Bisericii ne aduce aminte că adventiștii de ziua a șaptea trebuie să fie recunoscuți „ca cetățeni remarcabili [...] prin eforturile depuse pentru binele comun”; noi „trebuie să sprijinim, prin implicare și mijloace proprii, atât cât este posibil și în concordanță cu convingerile noastre, toate eforturile ce se întreprind pentru ordinea și dezvoltarea socială”, păstrând „întotdeauna, în liniște și cu fermitate, o poziție fără compromis de partea dreptății și a binelui în probleme civice”. – „Standardele vieții creștine”, ed. 2010, pp. 180-181

4. Avem în Scriptură și alte exemple, pe lângă cele din viața lui Isus, despre ce pot realiza oamenii lui Dumnezeu atunci când acumulează un astfel de „capital social”. Citește următoarele pasaje și descrie relațiile pe care le-au avut acești credincioși cu oameni străini de credința lor, precum și rezultatele acestor relații.

Faptele 7:9,10; Geneza 41:38-45

Daniel 2:46-49; 6:1-3

Poate că nu vom avea parte de rezultate la fel de spectaculoase ca acestea, dar nu lucrul acesta este cel mai important. Credincioșii amintiți aici au dat dovadă de o tărie de caracter impresionantă. Ellen G. White afirmă, în *Patriarhi și profeți* (ed. 2006, pp. 211-213, 216) și în *Profeți și regi* (ed. 2006, p. 434), că ei au câștigat

încrederea și favoarea „păgânilor” din jur prin următoarele calități: bunătatea, loialitatea, înțelepciunea, judecata sănătoasă, demnitatea și integritatea.

Miercuri, 31 august – Valoarea capitalului social

O biserică este, la modul general vorbind, un grup de voluntari care lucrează cu un buget limitat. Capitalul social este un bun important, care crește șansele ca biserica să atingă niște obiective pe care, altfel, i-ar fi cu neputință să le atingă. Un exemplu este obiceiul pe care îl au agricultorii, în unele părți ale lumii, de a se ajuta unii pe alții la recoltat. Și noi putem colabora cu alții pentru a atinge obiective benefice pentru toți, atunci când lucrul acesta este realizabil și util, după o analiză riguroasă a situației.

5. Citește Neemia 2:1-9. care a fost rodul încrederii împăratului Artaxerxe în Neemia?

„Mijloacele de care [Neemia] ducea lipsă le-a cerut de la aceia care erau în stare să i le dea. Domnul este și astăzi binevoitor să miște inimile acelor care au bunurile Sale în favoarea cauzei adevărului. Aceia care lucrează pentru El trebuie să se folosească de ajutorul pe care El îi îndeamnă pe oameni să-l dea. [...] S-ar putea ca dăruitorii să nu aibă credință în Hristos, să nu cunoască Cuvântul Său, dar darurile lor nu trebuie refuzate pentru acest motiv.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, ed. 2006, p. 438

Este interesant că, în acest caz, Dumnezeu i-a convins pe păgâni să ajute la progresul lucrării Sale. Învățăm de aici o lecție importantă: În măsura în care este posibil, ar trebui să fim dispuși să colaborăm chiar și cu persoane care nu sunt de credința noastră, dacă această colaborare duce la înaintarea cauzei lui Hristos. Deși trebuie să fim întotdeauna atenți la astfel de asocieri, putem să lucrăm împreună cu cei care pot avea un aport semnificativ la proiectele noastre pentru binele societății. Deseori, guvernul, unele firme private sau unele persoane vor fi impresionate de acțiunile noastre umanitare și își vor oferi sprijinul. Sprijinul lor nu trebuie nici acceptat, nici respins în mod automat. El trebuie analizat de la caz la caz, cu rugăciune, și, înainte de a se lua o decizie, trebuie cerute părerea și sfatul mai multor persoane.

Care ar putea fi câteva căi prin care să vă construiți un „capital social” în localitatea voastră, niște relații de colaborare care să se dovedească benefice, mai târziu, nu pentru voi, ci pentru ceilalți cetățeni?

Joi, 1 septembrie – Plăcuți înaintea oamenilor

Ca biserică, am fost binecuvântați cu atât de multă lumină. Și nu ne referim aici la adevărurile teologice (despre răstignire, sanctuar, starea omului în moarte, Sabat, marea luptă etc.), care sunt, fără doar și poate, mari binecuvântări, ci la principiile sănătății și ale vindecării. Am primit mult și avem de oferit mult.

Mesajul nostru despre sănătate poate fi un bun punct de pornire în implicarea noastră în societate. Mulți oameni care la început nu par interesați de convingerile noastre sunt preocupați de menținerea sănătății. Să nu pierdem această ocazie! Isus spunea: „Cui i s-a dat mult i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult i se va cere mai mult” (Luca 12:48).

6. Citește Deuteronomul 4:1-9. Care avea să fie impresia celorlalte popoare despre Israel și datorită cărui fapt?

Cu câțiva ani în urmă, membrii unei biserici adventiste de ziua a șaptea au luat în considerare următoarea întrebare: Ne-ar simți lipsa cei din localitatea noastră dacă s-ar întâmpla să dispărem peste noapte? Răspunsul a fost simplu: Nu, nu ne-ar simți lipsa. Încrederea localnicilor în ei era nulă. Nemulțumiți de această constatare, s-au hotărât să înceteze să ridice ziduri de despărțire și să înceapă să construiască poduri, punți de legătură. Atenți să nu compromită adevărurile pe care le cunoșteau, au lucrat în parteneriat cu organizații care făceau deja lucrarea lui Dumnezeu. Au stabilit, pentru binele localității lor, un program de colaborare pe termen lung, nu un proiect izolat. Rezultatul nu s-a lăsat așteptat prea mult: atitudinea localnicilor față de biserică s-a schimbat.

7. Citește Faptele 2:42-47. Ce legătură a existat între faptul că primii creștini se bucurau de simpatia întregului popor și creșterea bisericii din acea perioadă? Compară valorile și practicile lor, amintite în acest pasaj, cu valorile și cu practicile tale și ale membrilor bisericii de azi.

Vineri, 2 septembrie – Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Marcu 5:18-20; Luca 8:38,39; Faptele 5:12-16. Citește, de asemenea, din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, ed. 2010, pp. 11-18, și din cartea *Viața lui Iisus*, capitolul „Binecuvântarea copiilor”, ed. 2014, pp. 487-491.

Există multe domenii în care biserica ta poate colabora cu alte biserici și cu alte organizații, pentru binele societății. Este esențial să aflați mai întâi care sunt nevoile concetățenilor voștri și apoi, pe cât posibil, să lucrați împreună cu alții pentru a împlini aceste nevoi. Există altă cale mai bună de a câștiga încrederea localnicilor și a membrilor celorlalte confesiuni? În momentul în care le-ați câștigat încrederea, le deschideți calea pentru a-L urma pe Isus, fiindcă „această lucrare nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade.” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98. Numai Dumnezeu știe cât de mulți oameni au fost și vor fi câștigați printr-un simplu gest de ajutor sau printr-o faptă bună.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezra 2-8

1. Cum a fost așezat altarul după reconstruirea templului?
2. Cine le proceea iudeilor după ce s-au întors din captivitate?
3. Ce a dorit Darius să se întâmple cu acela care își va întinde mâna împotriva casei lui Dumnezeu?
4. Ce au făcut Ezra și ceilalți călători la râul Ahava?

Calea către Hristos, capitolul 1

5. Ce trebuie să trezească în noi prețul plătit pentru mântuirea noastră?